

Література.

1. Трансфертне ціноутворення: зміни 2019. *Електронне видання ЮРИСТ&ЗАКОН.* № 2, 17.01.2019 р. URL: <https://product.ligazakon.ua/transfertne-cinoutvorennya-2/> (дата звернення: 15.11.2019).

2. Податковий кодекс України від 2 груд. 2010 р. № № 2755-VI з наступними змінами і доповненнями. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2755-17> (дата звернення: 15.11.2019)

ПРОБЛЕМИ ОРГАНІЗАЦІЇ ЕКОТУРИЗМУ В УКРАЇНІ

Мартинюк Д. А., студентка

Науковий керівник: Юрків Н. М., к. е. н., асистент

Національний лісотехнічний університет України, м. Львів

Туризм як багатостороннє явище поєднує економічні, соціальні, екологічні та культурні аспекти. За останні роки туристична галузь в Україні почала стрімко розвиватись. Проте, розвиток сфери туризму призвів до негативного впливу на стан навколишнього середовища. Одним із перспективних секторів туристичної індустрії є екотуризм.

Основною ідеєю екотуризму є гармонізація стосунків людини з навколишнім природнім середовищем, турбота про збереження довкілля, що використовується в туристичних цілях та підвищення екологічної свідомості суспільства [1]. Екотуризм - це подорож в місця з відносно незайманою природою з метою отримання уявлень про природні та культурно-етнографічні особливості даної території, що не порушує цілісності екосистем і створює такі економічні умови, коли охорона природи стає вигідною місцевому населенню.

Відповідно до визначення поняття екотуризму можна сформулювати основні його принципи [2]:

- стимулювання та задоволення потреб спілкуватися з природою;
- знайомство з живою природою і місцевими звичаями і культурою;
- зведення до мінімуму негативних наслідків екологічного і соціокультурного характеру, підтримка екологічної стійкості середовища;
- екологічна освіта;

- участь місцевих жителів і отримання ними доходів від туристичної діяльності, що створить для них економічні стимули для охорони природи;

- економічна ефективність і забезпечення соціально-економічного розвитку території;

Виділяють такі види екотуризму:

1. Науковий туризм. До цього виду екотуризму іноді відносять експедиції учених, літні польові практики студентів, інші подорожі, які охоплюють збір наукової інформації про відвідуваний регіон.

2. Тури історії природи або так званий пізнавальний екотуризм - це "екотуризм в класичному розумінні", тобто подорожі, пов'язані з пізнанням навколишньої природи і місцевої культури.

3. Пригодницький туризм, об'єднує всі подорожі, пов'язані з активними способами відпочинку на природі, що мають на меті отримання нових відчуттів, вражень, поліпшення фізичної форми та досягнення спортивних результатів. До нього відносять альпінізм, скелелазіння, кінний гірський і пішохідний туризм, водний, лижний, гірськолижний туризм, каньйонінг, кінний туризм, маунтбайк, дайвінг, спелеотуризм, пара планеризм, тощо.

4. Подорожі в природні резервати (природно-заповідні і сільські території).

На рисунку 1 зображено обсяги відвідування туристами у відповідності до різних видів туризму [3].

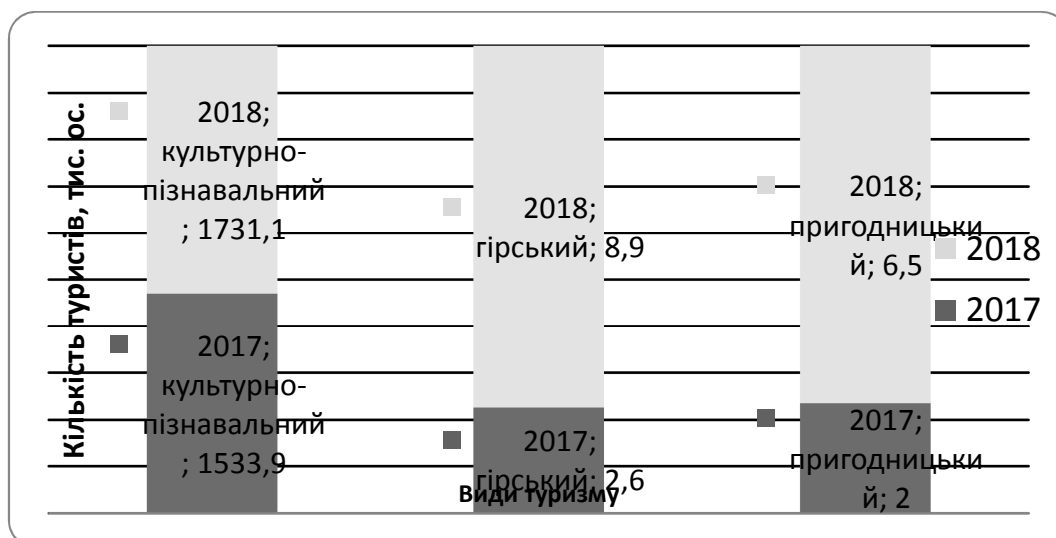

Рисунок 1 - Кількість туристів за метою поїздки 2017-2018 р.р.

Джерело: побудовано автором на основі [3]

Аналізуючи дані Міністерства розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України бачимо, що впродовж двох років

попит на туристичні послуги дедалі більше зростає. Найбільшим за обсягами відвідування є туризм з культурно-пізнавальною метою.

Незважаючи на зростання попиту на туристичні послуги, і зокрема екотуризм в Україні існує низка чинників, які стримують успішний розвиток екотуризму. Серед них [4]:

- відсутність соціально-політичних та економічних умов, сприятливих для інвестицій в розвиток екотуризму;
- неспроможність національних природних парків України забезпечити надання послуг належної якості;
- відсутність детальної інформації про рекреаційні території національних природних парків, їх реклами та популяризації в засобах масової інформації. Успіх екотуризму значною мірою залежить від можливості відвідувачів парків отримати адекватну інформацію ще до початку екотуру;
- відсутність туристичного продукту, відповідного зразкам міжнародного туристичного ринку (недосконала розробленість спеціалізованих маршрутів і програм для різних категорій екотуристів);
- відсутність у штатних працівників відповідних структурних підрозділів адміністрації національних природних парків достатнього досвіду і знань щодо організації екотуризму, зокрема, в області маркетингу, ціноутворення, пізнавальних програм для різних категорій відвідувачів;
- в сфері ціноутворення не має єдиних цивілізованих стандартів формування цін на послуги, нерідко ціни за надані послуги не відповідають їх якості; недооцінювання участі місцевого населення в розвитку екотуризму.

Екотуризм сьогодні є одним із найбільш перспективних напрямків розвитку підприємницької діяльності в Україні. Зважаючи на те, що в Україні існують причини, що стримують успішний розвиток екотуризму, потрібно намагатися вирішувати ці проблеми. До прикладу, сформувати у туристів, інтелектуально-гуманістичне світобачення та патріотичне ставлення до природної і культурної спадщини країни, підвищувати якість надання туристичних послуг, сформувати адекватну цінову політику.

Література.

1. Екотуризм як важлива складова стратегії сталого розвитку України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http://global-national.in.ua/issue-15-2017/23-vipusk-15-lyutij-2017-r/2743-savitska-o-](http://global-national.in.ua/issue-15-2017/23-vipusk-15-lyutij-2017-r/2743-savitska-o)

p-savitska-n-v-pogrebnyak-l-v-ekoturizm-yak-vazhлива-skladova-strategiji-stalogo-rozvitku-ukrajini

2. Бочкарёва Т.В. Экотуризм: анализ существующего международного опыта / Т.В. Бочкарёва. - 2010 - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://tourlib.net/statti_tourism/bochkareva.htm.

3. Міністерство розвитку економіки, торгівлі та сільського господарства України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.me.gov.ua/>

4. Зінько Ю.В. Проблеми зрівноваженого туризму у національних парках України / Ю.В. Зінько, В.І. Гетьман // - [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://tourlib.net/statti_ukr/zinko5.htm

СУТНІСТЬ ТА ЗМІСТ РИНКУ ТУРИСТИЧНИХ ПОСЛУГ

Молоканова В. О., студент

Науковий керівник : Козлова А. О., к. е. н., ст. викладач

Харківський національний університет міського господарства імені О. М. Бекетова

Туристична послуга — це результат діяльності туристичного підприємства із задоволення відповідних потреб туристів. Робота підприємства може полягати в організації як усієї подорожі, так і окремих послуг. Одиницею туристичної послуги є комплекс послуг, які надаються одному споживачеві протягом певного проміжку часу, наприклад, надання готельного номера, харчування, екскурсії, послуг перевезення тощо [1].

Туристична послуга характеризується властивостями, які притаманні будь-яким послугам, а саме: невідчутністю, невіддільністю, неможливістю збереження. Комплексність туристичної послуги зумовлена тим, що для туриста вона складається з комплексу послуг (як матеріальних, так і нематеріальних), які є специфічним туристичним продуктом. Кожна з окремих туристичних послуг доповнює інші [2].

Багато з того, чого потребує турист, існує в природі, наприклад: море, сонячне світло. Такі елементи визначають як вільні послуги. Інші послуги можуть бути або такими, що споживаються цілковито (їжа, напої та ін.), або такими, що споживаються частково, наприклад послуги розміщення в готелі [1].

Прийнято вирізняти послуги основні та додаткові. До основних відносять саме цільові туристичні послуги, які придбано в пакеті, що